

sig at være ubrugelig, og fordi vi ikke ville have den, skal Ansvarret for, at vi ikke kunne faae nogen midlertidig Finantslov, hvile paa os. Nei, naar man vil se, hvor det fulde Ansvar er, maa man sige, at Ansvarret for, at man ikke er naaet til ved Finantsaarets Begyndelse i Overensstemmelse med Grundloven at faae en Finantslov, ligger i den sendrægtige Behandling, som ikke har nok i 5 Maaneder, ikke har nok i $5\frac{1}{2}$ Maaned, og som ikke vil unde dette Thing en Gang en en halv Maaned. Det er Noget, vi ikke kunne forhindre, vi kunne ikke paaskynde Behandlingen i det andet Thing. Vi tage Forholdene, som de bydes os, men saa tage vi vore Forholdsregler derefter, og saa er det først og fremmest, som det udtales i denne Beslutning, en Kjendsgjerning, en giben Sag, at naar det høie Folkething ikke faaer Landstinget med sig, betyder det Intet, hvad det end vedtager. Det kan sidde i 5 Maaneder, det kan sidde i 6 Maaneder, det kan sidde i 12 Maaneder, dets Finantsudvalgs Medlemmer kunne arbejde fra Morgen til Aften, og det kan vedtage mange Beslutninger, første Gang, anden Gang, tredje Gang, i hundrebbvis, om det fulde være, naar Spørgsmaalet saa bliver, hvad Resultatet er, saa sige vi dem den rene Kjendsgjerning lige i Ansigtet, at Alt, hvad det har vedtaget, at Alt, hvad det har besluttet, er absolut Intet, det betyder ikke det Fjerne, fordi det ikke har vundet dette Things Tilslutning. Det er den første, rene og klare Sandhed, som vi udtale. Men naar den danske Rigsdag viser sig ude af Stand til at fatte en Rigsdagsbeslutning angaaende det, som er det Første og Fornemste, og som er nødvendigt til, at der overhovedet kan regjeres i Landet, naar det godtgjør sin fuldstændige Smpotents paa Grund af, at det ene Thing ikke i 5 Maaneder, ikke i $5\frac{1}{2}$ Maaned, kan naae til at faae en saadan Behandling gennemført, saa bliver Følgen den, som vi hyderligere udtale i Resolutionen, at saa faae Regjeringen se til, at der kan regjeres her i Landet, saa faae Konsulerne sørge for, at Staten ikke tager Skade. Dette er den anden Konsekvens, og derfor sige vi hyderligere, at naar nu Regjeringen faar optage den Gjerning, som Rigsdagen ikke har magtet, saa udtale vi vor fulde Tillid til, at den vil være i Stand til at gjøre, hvad Pligten kræver af den, og at den vil være i Stand til at sørge for, at Statshusholdningen føres paa en forsvarlig Maade. Og saa henviser vi hyderligere til, at ligesom vi have Tillid til den i Almindelighed, saaledes er efter vort Stjøn det Forslag til en Finantslov, som den har forelagt, og de Endringsforslag, som knytte

sig dertil, i det Hele taget af en saadan Bestaffenhed, at vi maa anse det for at være et godt og forsvarligt Grundlag, hvorpaa Statshusholdningen kan føres i det kommende Finantsaar. Det maa ikke opfattes saaledes, som om vi i Et og Alt, i alle Enkeltheder, tiltræde de Forslag, som den har stillet, som om vi derved opgave de Anskuelser, som vi igjennem vore Afstemninger i Mærevis have udtalt. Nei, det kan være, at der er Forslag, der ikke ere stillede, som vi kunde ønske, det kan være, at der er Bevillinger, der ere optagne i et saadant Omfang, som vi i og for sig ikke kunne godkjende, men vi sige, at i alt Fald ere dog Uoverensstemmelserne ikke af en saadan Bestaffenhed, at vi ville mene, at Land og Rige ville times Skade, selv om disse Bevillinger ikke tages med, eller omvendt, dersom de Bevillinger tages med, som vi maaske ikke ville være enige i. Det er Altsammen saadanne Enkeltheder, som vi ikke ville inklude os paa, men vi sige kun, at Finantslovsforslaget, som det foreligger, anse vi for et saadant, at der uden Stade for Land og Rige kan regjeres derefter i det kommende Finantsaar. Og naar vi saa en Gang komme til regelmæssige Tilstande, naar vi en Gang faa Finantsloven sendt over i regelmæssig Tid og igjen komme til at underkaste den en regelmæssig Behandling, optage vi Behandlingen i alle Enkelthederne, og saa fastholde vi de Anskuelser om de enkelte Bevillinger, som vi tidligere have udtalt, selv om vi i Mar overlade til det høie Ministerium i denne Henseende at styre Staten, som det finder det forsvarligt. Det, som jeg ønsker at tilføie, er, at vi ikke derved, at vi sige: Regjer i Mar med dette Finantslovsforslag, een Gang for alle ville godkjende Bevillingerne og i alle Enkeltheder, fordi de ere optagne paa dette Finantslovsforslag. Men naar vi en Gang komme til en regelmæssig Behandling, kunne igjen Enkelthederne blive Gjenstand for Drøftelse.

J. Pederien: Jeg ønsker ogsaa at sige et Par Ord, inden det høie Thing vedtager denne Beslutning. At det vil vedtage den, anser jeg selvfølgelig som givet, og det saa meget mere, som det fremgaar af Fortegnelsen over Navnene paa de cærede Medlemmer, som have stillet dette Forslag, at det ikke blot er Thingets radikale Side, der har stillet det, men at man ogsaa deriblandt finder Navne, som pleie at knytte sig til mere moderate Forslag. Jeg skal ikke negte, at det har interesseret mig at finde de to Navne i Spidsen for dette Forslag, som der staar Der er saaledes det cærede 3die Medlem for Kjøbenhavn (Blom). Jeg mindes,